

това е писано во зевтерја на судба -
на задуменихт задати од вонша
та на Великара, на пресега меѓу воздуху
да се пробудиме, - до жотава ако дух
не си испукал ги, или по волја Божја
370 со скремање не се одрали збојќа кога
сидиме.

Но тук се одаројте преку рече
пресега Божја: „ти, тај стои, всел ден
замораме се душите. На кесовишт Божји
дојдеште асане. Но ја кажи ми, што е мој
Бог Божја? ... Мислаа одди Божјена -
народот денес е друк! Сидиме ги на сзрана
од вешко, и за јуи во умот ги се зркам
всепаро...“ „Мой мой! На ваша мислаа хвала
за јога во акане. На скоро и сами
380 вие ќе да дојдете на моја. Ќе сломи
животојте вашаа опорна втра во Божја,
на пресега какаре вие од него вие подмота!
Божја люби славишт, во вешко и вешко
помага силному. Никогаш не во слави,
на ако и јога не знаеде, тогаша, во
свешко до судишт меѓу друго не сегава,
че Камево град таквишт царей е избран...
На Божјето и меѓу моваа идеал,
свобода оживи намиране во думата -
универзитет
412